

Κυριακή 9 Ἰουνίου. **Κυριακή τοῦ Τυφλοῦ.**

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου
Ἀλεξανδρείας. Ἦχος πλ.α'. **Ἐωθινὸν η'.**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ ἕκτη ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὸ εἰς τὸν ἐκ γενετῆς Τυφλὸν ἐορτάζομεν, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ θαῦμα.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ

Μετὰ τὸ Χριστὸς ἀνέστη...ἐκ γ' καὶ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα τοῦ πλ.α' ἤχου στιχηρὰ Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ...Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδούς...Μέγα θαῦμα!...καὶ ἐν ἀνατολικόν· Ἐσπερινὴν προσκύνησιν... Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τυφλοῦ· Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ...Καὶ νῦν... τὸ α' δογματικὸν θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Τὴν θεοπρεπῆ καὶ σεβάσμιον Κόρην τιμήσωμεν...Τὸ Φῶς ἰλαρόν...Τὸ προκείμενον· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτήρα Χριστὸν...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Χαίροις, τῶν Προφητῶν ἢ σφραγίς...Χαίροις, ὁ λογικὸς οὐρανός... Χαίροις, ἢ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τυφλοῦ Δικαιοσύνης Ἥλιε νοητὲ...Τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὰ Ἀπολυτικά· Τὸν συνάναρχον λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος...Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἤχον καὶ ἡμέραν· Πνεύματος τοῦ ἁγίου ἐλκύσαι...(ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἁγιορείτου). Εἰς τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον

τοῦ Τυφλοῦ· Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος... Ἐν τέλει δὲ, μετὰ τὸ Τῆ Ὑπερμάχῳ... οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Τὸ· Χριστὸς ἀνέστη... ἐκ γ' καὶ ὁ προοιμιακὸς ψαλμὸς· εἶτα τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ... Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα... ἰσθῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν γ' στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ πλ.α' ἤχου· Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ Χριστέ... Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδοὺς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων... Μέγα θαῦμα!... τὰ δ' στιχηρὰ ἀνατολικά· Ἐσπερινὴν προσκύνησιν... Τὸν ἀρχηγόν, τῆς σωτηρίας ἡμῶν... Οἱ τῆς κουστωδίας ἐνηχοῦντο ὑπὸ τῶν παρανόμων... Κύριε, ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας... καὶ τὰ β' στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ· Ὁ Τυφλὸς γεννηθεῖς... Παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ ἱεροῦ... δευτεροῦντες το α'. Δόξα... τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τυφλοῦ· Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ... Καὶ νῦν... τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ... Εἴσοδος. Τὸ· Φῶς ἰλαρόν... Τὸ Προκείμενον· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν... μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ στιχηρὸ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς ἢ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Δόξα... τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τυφλοῦ· Ὅλον τὸν βίον ὁ Τυφλὸς... Καὶ νῦν... τὸ θεοτοκίον· Νεῦσον παρακλήσεσι... Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτήρα Χριστόν... εἶτα τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα· Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον... Δεῦτε ἀπὸ θέας Γυναῖκες... Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες... Πάσχα τὸ τερπνόν... Δόξα... τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τυφλοῦ· Δικαιοσύνης Ἥλιε νοητὲ... Καὶ νῦν· Ἀναστάσεως ἡμέρα... Τό· Νῦν ἀπολύεις... Τὸ· Χριστὸς ἀνέστη... ἐκ γ', χῦμα. Εἶτα· Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία Τριάς... Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἐστιν... Ἀπολυτίκιον· Τὸν συνάναρχον λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι... Δόξα... Καὶ νῦν· Θεοτόκε Παρθένε... Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὰς Πράξεις τῶν ἀποστόλων. Εἶτα τὰ λοιπὰ τῆς ἀγρυπνίας.

Μὴ οὔσης ἀγρυπνίας, ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ λέγομεν ἀπολυτικὰ ὡς ἐν τῷ μικρῷ διετάχθησαν. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωί, ἐν τῷ μεσονυκτικῷ, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Κράτος τῆς ἐνιαίας... Τὰ Ἄξιόν ἐστιν... Τρι-

σάγιον... Ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου· Ἀγγελικῇ ὀράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι... αἱ δεήσεις καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Μετὰ τὸν εὐλογητὸν τοῦ ἱερέως, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... ἐκ γ', ἦτοι ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ δις ὑπὸ τῶν χορῶν. Εἶτα Δόξα... Καὶ νῦν... Τρισάγιον... Παναγία Τριάς... Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἐστίν... καὶ καθεξῆς ὁ ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος... τὰ Ἀπολυτικά· Τὸν συνάναρχον λόγον... Δόξα· τὸ αὐτὸ... Καὶ νῦν... τὸ θεοτοκίον· Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος... Εὐθύς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν... Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεύς· μικρὰ συναπτὴ καὶ Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν... Δόξα· Κύριε νεκρὸς προσηγορεύθης... Καὶ νῦν... τὸ θεοτοκίον· Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον... Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεύς· μικρὰ συναπτὴ καὶ Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος... Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Κύριε, ἐν μέσῳ σὲ προσήλωσαν... Δόξα· Τὸ ξένον σου Σωτήρ μου μυστήριον... Καὶ νῦν... τὸ θεοτοκίον· Ἀπειρόγαμε νύμφη θεογεννήτρια... Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου· Ἀγγελικῇ ὀράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι... Εὐθύς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ ἡ Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ... Ὁ ν' ψαλμὸς. Δόξα· Ταῖς τῶν

Αποστόλων...Καὶ νῦν· *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*Εἰς τὸν στίχον τὸ· *Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...*

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ς' τροπάρια, ὁ τῆς Θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια καὶ τοῦ Τυφλοῦ εἰς ς' τροπάρια ἄνευ εἰρμῶν. Οὐ λέγομεν δὲ στίχους τῶν ᾠδῶν, ἀλλ' εἰς μὲν τὰ ἀναστάσιμα τροπάρια· *Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου Κύριε*, εἰς τὰ τῆς Θεοτόκου· *Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς*, καὶ ἐν τῷ κανόνι τοῦ Τυφλοῦ· *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι*, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ· *Δόξα...*καὶ τὸ· *Καὶ νῦν...* Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως· *Τῷ Σωτήρι Θεῷ...* Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, κάθισμα τοῦ Τυφλοῦ· *Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ ποιητὴς...* Δόξα...Καὶ νῦν· τὸ *αὐτό...* Ἀφ' ἑκτης, κοντάκιον τοῦ Τυφλοῦ· *Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος...* καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ· *Ρεῖθρον μοι δώρησαι Χριστέ...* Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τοῦ Πεντηκοσταρίου. **Ἡ τιμιωτέρα οὐ στιχολογείται**, ἀλλὰ ψάλλεται ἢ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτοῦ, τὰ δύο θεοτόκια μετὰ τῶν μεγαλυναρίων· *Μαγδαληνὴ Μαρία...* *Χαῖρε Παρθένε χαῖρε...* καὶ ἢ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Τυφλοῦ μετὰ τοῦ ῥηθέντος στίχου.

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ· *Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...* εἶτα τὸ ἕξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα· *Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός...* καὶ τοῦ Τυφλοῦ· *Τοὺς νοερούς μου ὀφθαλμούς...* *Παράγων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν...* Εἰς τοὺς αἴνους, ἰσθῶμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· *Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων...* *Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας...* *Κύριε, αἱ γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνήμα...* *Κύριε, ὡσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου...* τὰ γ' ἀνατολικά στιχηρὰ· *Κύριε, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων...* *Κύριε, τὰ ὑπερλάμποντά σου θαύματα τίς διηγῆσεται...* *Μυροφόροι γυναῖκες...* καὶ τοῦ Τυφλοῦ ἰδιόμελον ἐν· *Ὁ διὰ σπλάχνα ἐλέους...* Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τυφλοῦ· *Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ;*...Καὶ νῦν...τὸ Θεοτοκίον· *Ἵπευλογημένη ὑπάρχεις...* *Δοξολογία μεγάλη*, καὶ μόνον τὸν ἀναστάσιμον τροπάριον· *Ἀναστὰς ἐκ τὸ μνήματος...* Ἐκτενής, ἀπόλυσις. Εἶτα ψάλ-

λομεν τὸ η' ἑωθινὸν ἰδιόμελον· Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα...καὶ ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν ἐν ταῖς ὥραις, Δόξα...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τον συνάναρχον λόγον...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον τῶν ὡρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τοῦ Τυφλοῦ· Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ πλ.α' ἤχου εἰς δ' τροπάρια καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Τυφλοῦ ἢ ς' ὠδὴ εἰς δ' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν εἴσοδον· Τον συνάναρχον λόγον...τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς ἢ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ...ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἀγγελικῆ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι...Δόξα...τὸ κοντάκιον τοῦ Τυφλοῦ· Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος...Καὶ νῦν... τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα· Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες...Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ Ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ· Ἐγένετο πορευομένων ἡμῶν τῶν ἀποστόλων εἰς προσευχήν... (Πραξ. ιστ' 16-34), ὁ ζῆτει τῇ ἕκτη Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα. Εὐαγγέλιον ὁμοίως· Παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς...(Ἰωάν. θ' 1-38), ὁ ζῆτει τῇ ἕκτη Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα. Εἰς τὸ ἐξαιρέτως, τὸ· Ὁ Ἄγγελος ἐβόα...Φωτίζον, φωτίζον...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον... Ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς...τὸ· Χριστὸς ἀνέστη...ἅπαξ. Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...οἱ δύο συνήθεις ψαλμοί, καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Σημείωσις: Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, θὰ ψαλλεῖ τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας ἐν τῷ ἀποδείπνῳ, μετὰ τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου.

Εἶδησις: Δεῖ γινώσκειν ὅτι ἡ ἀκολουθία τοῦ Τυφλοῦ ψάλλεται τῇ Κυριακῇ σήμερον, τῇ Δευτέρῃ, τῇ Τρίτῃ, τῇ δὲ Τετάρτῃ ἀποδίδεται ὁμοῦ μετὰ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.